

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่มีต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม สามารถสรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่มีต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังจำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา และกำหนดโทษที่มีต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้ต้องขังในการจัดสวัสดิการภายในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่มีต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคามอยู่ในระดับพอใช้
2. ผู้ต้องขังจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และกำหนดโทษมีความคิดเห็นต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ต้องขังที่อยู่ในการควบคุมของเรือนจำจังหวัดมหาสารคามทั้งหมด 1,303 คน จำแนกได้ ดังนี้

1.1 ผู้ต้องขังชาย จำนวน 1,100 คน

1.2 ผู้ต้องขังหญิงจำนวน 203 คน

(ฝ่ายทัณฑปฏิบัติเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม, 2556)

2. กลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ได้แก่ ผู้ต้องขังที่อยู่ในการควบคุมของเรือนจำ จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 307 คน ที่ได้จากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ ทาโร่ ยามานะ (Yamana, 1970 : 727, อ้างถึงใน สมเกียรติ เกียรติเจริญ, 2552 : 56)

2. เครื่องมือในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องขัง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่มีต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม โดยแบ่งระดับการดำเนินงานเป็นมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert) ได้แก่ 5 ระดับ คือ ดีเยี่ยม ดี พอใช้ ควรปรับปรุง ควรปรับปรุงอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะของผู้ต้องขังต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคามจำนวน 5 ด้าน

จากการนำแบบสอบถามไปหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา โดยอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไข จึงนำไปหาค่าความเชื่อมั่นจากประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 ตัวอย่าง โดยการหาค่าคงที่ภายในโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการรวบรวมประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยดำเนินการ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาแยกตามเพศ
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 ไปแจกแจงความถี่และร้อยละ
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
4. วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่มีต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัด

มหาสารคามค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation :S.D.) แล้วนำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย เพื่อหาระดับการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

5. วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม เป็นรายด้านและรวมทุกด้าน จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ Independent Sample t-test จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และหมู่บ้านที่อาศัย โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) โดยใช้การทดสอบค่า F-test (One -way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 จะวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD (Least Significant Different) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

6. การวิเคราะห์เพื่อค้นหาข้อเสนอแนะของผู้ต้องขังต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำ จังหวัดมหาสารคาม ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา แล้วนำมาแจกแจงความถี่นำเสนอเชิงพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย ความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่มีต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยจะได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 307 คน พบว่า เพศชาย จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 84.36 และเพศหญิง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 15.64 จำแนกตามอายุ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ อายุ 18-31 ปี จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 46.58 รองลงมาคือ อายุ 32-45 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 และอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.21 จำแนกตามระดับการศึกษา เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 31.27 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 31.27 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษา จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 20.85 รองลงมาคือ ระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 13.03 และระดับปริญญาตรี/สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.86 จำแนกตามกำหนดโทษเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ กำหนดโทษ 1-5 ปี จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 67.10 รองลงมาคือ กำหนดโทษ 6-10 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 19.54 รองลงมาคือ กำหนดโทษ 10-15 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 9.45 และกำหนดโทษ 16-20 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.91

2. ระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่มีต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี จำนวน 1 ด้าน และอยู่ในระดับพอใช้ จำนวน 4 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการศึกษา รองลงมาคือ ด้านการรักษาพยาบาล รองลงมาคือ ด้านปัจจัยพื้นฐาน 4 ประการ ประกอบด้วย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค ด้านอนามัย รองลงมาคือ ด้านกีฬาและนันทนาการ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า

2.1 ด้านการศึกษาพบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับดี 4 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ เรือนจำจัดให้มีหลักสูตรการเรียน เพื่อเพิ่มความรู้ให้แก่ผู้ต้องขัง รองลงมาคือผู้ต้องขังได้รับ โอกาสในการเข้าฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้น ต่างๆ และมีสิทธิเข้าสมัครเรียนตามหลักสูตรต่างๆที่ทางเรือนจำจัดให้ รองลงมาคือ เรือนจำมีการจัด

โครงการฝึกอบรมวิชาชีพพระยศชั้นต่าง ๆ ให้กับผู้ต้องขัง และหลักสูตรวิชาชีพพระยศชั้นต่าง ๆ ที่ เรือนจำจัดให้เมื่อผู้ต้องขังได้รับการฝึกอบรมแล้วสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพข้างนอกได้ อยู่ใน ระดับพอใช้ 1 ข้อคือ เรือนจำมีโครงการฝึกอบรมให้ความรู้เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยให้แก่ ผู้ต้องขัง

2.2 ด้านการรักษาพยาบาล พบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับพอใช้ทั้ง 6 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือผู้ที่มิโรค ประจำตัวได้รับการรักษาพยาบาลอย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือ เรือนจำมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลการป้องกัน โรคติดต่อให้แก่ผู้ต้องขังรองลงมาคือ เรือนจำมีการอบรมให้ ความรู้กับผู้ต้องขังเกี่ยวกับโรคต่างๆและการดูแลสุขภาพร่างกายให้ห่างไกลจากโรค รองลงมา คือ เรือนจำมีแพทย์และพยาบาลประจำคอยวินิจฉัยโรคให้แก่ผู้ต้องขัง รองลงมาคือ เมื่อได้รับการ วินิจฉัยโรคแล้วได้รับการรักษาโรคตามอาการ และเมื่อเกิดอุบัติเหตุหรือมีอาการเจ็บป่วยอย่างรุนแรง แพทย์และพยาบาลประจำได้นำส่งไปรักษาที่โรงพยาบาลทันที

2.3 ด้านอนามัย พบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับพอใช้ 4 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก ไปหาน้อย คือผู้ต้องขังมีสุขภาพอนามัยที่ดี รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมภายในเรือนจำมีความสะอาดเป็นระเบียบน่าอยู่รองลงมาคือ มีการจัดเวร เพื่อทำความสะอาดตามเรือนนอน ห้องน้ำ/สถานที่ต่างๆ ภายในเรือนจำเพื่อเป็นการรักษอนามัย ให้แก่ผู้ต้องขัง และเรือนจำมีการจัดสถานที่เพื่อรักษาสุขภาพอนามัยเช่น ห้องสุขา ที่อาบน้ำ ราวตากผ้า ให้แก่ผู้ต้องขังอยู่ในระดับปรับปรุง 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ เรือนจำมีมาตรการ เพื่อป้องกันและแก้ไขเรื่องสุขภาพอนามัยให้แก่ผู้ต้องขัง และเรือนจำมีการแจกสิ่งของเครื่องใช้ที่ จำเป็นในการรักษอนามัยเช่น ผงซักฟอก สบู่ ยาสีฟัน ฯลฯ เป็นประจำ

2.4 ด้านปัจจัยพื้นฐาน 4 ประการ ประกอบด้วย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และ ยารักษาโรค พบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับ พอใช้ 9 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือเรือนนอนมีความแข็งแรงปลอดภัย เหมาะสม ต่อสภาพความเป็นอยู่ของผู้ต้องขัง รองลงมาคืออาหารที่เรือนจำจัดให้ครบ 3 มื้อ เพียงพอต่อความ ต้องการของผู้ต้องขังรองลงมาคือ เมื่อมาอยู่ในเรือนจำได้รับการแจกเสื้อผ้าชุดหลวงทันทีรองลงมาคือ ท่านมีที่นอนเป็นของตนเองรองลงมาคือเรือนนอนมีความสะอาดเป็นระเบียบ เรียบร้อย รองลงมาคือ เรือนจำมีการจัดยารักษาโรคให้แก่ผู้ต้องขัง รองลงมาคือท่านได้รับยาตรงตามอาการเจ็บป่วย รองลงมา คือเรือนนอนมีอากาศถ่ายเทสะดวกและอาหารที่เรือนจำจัดให้ผู้ต้องขังมีคุณค่าทางโภชนาการครบ 5 หมู่ อยู่ในระดับปรับปรุง 4 ข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือเมื่อมีอาการเจ็บป่วยขอมาได้ ทันที รองลงมาคือ อาหารที่เรือนจำจัดให้มีความสะอาด รสชาติดี รองลงมาคือ ท่านได้รับผ้าห่มที่ทาง เรือนจำจัดให้ และที่นอนในเรือนนอนไม่แออัดเบียดเสียดคยัดเยียด

2.5 ด้านกีฬาและนันทนาการ พบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปรับปรุง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับพอใช้ 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ เรือนจำ มีการส่งเสริมด้านกีฬาให้แก่ผู้ต้องขัง และผู้ต้องขังได้รับสิทธิในการเข้าร่วมการเล่นกีฬาทุกคนอยู่ในระดับปรับปรุง 4 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ผู้ต้องขังได้รับสิทธิในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่ทางเรือนจำจัดให้ทุกคน รองลงมาคือ ผู้ต้องขังมีเวลาออกกำลังกายอย่างน้อย 30 นาทีทุกวัน รองลงมาคือ เรือนจำมีสถานที่ให้ผู้ต้องขังได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬา และเรือนจำมีการจัดกิจกรรมนันทนาการให้แก่ผู้ต้องขัง ได้ผ่อนคลายความตึงเครียดอย่างสม่ำเสมอ

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่มีต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคามพบว่า

3.1 ความความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่มีต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ความความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่มีต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามอายุ พบว่า โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามเพศ พบว่า โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ความความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่มีต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามอายุ พบว่า โดยรวมทุกด้านกลุ่มอายุต่างๆ ความความคิดเห็นรวมทุกด้านของข้อมูล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่มีความคิดเห็นของข้อมูลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 ความความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่มีต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อการจัดสวัสดิการ ด้านกีฬาและนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 5 คู่ ได้แก่ กลุ่มประถมศึกษา และม.ต้น มีความคิดเห็นต่อการจัดสวัสดิการมากกว่า กลุ่ม ม.ปลาย/ปวช. อนุปริญญา/ปวส. และป.ตรี/สูงกว่า ป.ตรี

3.5 ความความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่มีต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามกำหนดโทษจำคุก พบว่า กลุ่มกำหนดโทษจำคุกต่างๆ มีความคิดเห็นรวมทุกด้านของข้อมูล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่มีความคิดเห็นของข้อมูลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ข้อเสนอแนะของผู้ต้องขังที่มีต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
จำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านปัจจัยพื้นฐาน 4 ประการ ประกอบด้วย อาหารควรปรับปรุงรสชาติและวัตถุดิบ
ในการปรุงอาหาร เครื่องนุ่งห่มควรมีการแจกชุดหลวงและผ้าห่มให้เพียงพอกับความต้องการของ
ผู้ต้องขัง ที่อยู่อาศัยควรพัฒนาเรื่องความสะอาดของเรือนนอน ขยายเรือนนอน เพื่อแก้ไขความแออัด
ขัดเยียดของผู้ต้องขัง ยารักษาโรคควรจ่ายยาให้ตรงตามอาการเจ็บป่วยของผู้ต้องขังและควรมียาสำรอง
ไว้กับผู้ช่วยเหลือเพื่อรักษาผู้ป่วยให้แก่ผู้ต้องขังกรณีฉุกเฉิน

ด้านการรักษาพยาบาล ควรมีแพทย์ พยาบาลประจำคอยวินิจฉัยโรคให้แก่ผู้ต้องขัง
เพื่อจะได้รักษาอาการเจ็บป่วยได้ทันที่ และควรมีการอบรมประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับการ
การรักษาสุขภาพ การป้องกันโรคติดต่อให้แก่ผู้ต้องขัง

ด้านการศึกษาควรเปิด โอกาสให้ผู้ต้องขังมีสิทธิในการสมัครเข้าเรียนหลักสูตรต่าง ๆ
ตามที่เรือนจำจัดให้ทุกคน ควรจัดหลักสูตรฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสั้นที่ผู้ต้องขังสามารถนำไป
ประกอบอาชีพข้างนอกได้ควรมี โครงการฝึกอบรมให้ความรู้เพื่อเตรียมพร้อมก่อนปล่อยให้แก่
ผู้ต้องขัง

ด้านอนามัย ควรจัดสภาพแวดล้อมภายในเรือนจำให้มีความสะอาดเป็นระเบียบให้น่า
อยู่ ควรจัดเวรทำความสะอาดเรือนนอน ห้องน้ำให้สะอาดอยู่เสมอ ควรสร้างห้องน้ำเพิ่มขึ้นเพื่อให้
เพียงพอต่อจำนวนผู้ต้องขังควรมีการแจกสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็นให้แก่ผู้ต้องขังที่เข้ามาใหม่ เช่น ขัน
ส้วม ยาสีฟัน ฯลฯ และควรมีมาตรการป้องกันและแก้ไขเรื่องสุขภาพอนามัยให้แก่ผู้ต้องขัง

ด้านกีฬาและนันทนาการ ควรมีการส่งเสริมทางด้านกีฬาให้แก่ผู้ต้องขัง ควรให้
ผู้ต้องขังมีสิทธิในการเข้าสมัครเล่นกีฬาทุกคน ควรมีสถานที่เพื่อให้ผู้ต้องขัง ได้ออกกำลังกาย ควรมี
การจัดกิจกรรมเพื่อผ่อนคลายความเครียดอย่างสม่ำเสมอและให้สิทธิผู้ต้องขังในการเข้าร่วม
กิจกรรมอย่างเท่าเทียมกันทุกคน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย ความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่มีต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัด
มหาสารคาม ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผล ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่มีต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัด
มหาสารคาม อยู่ในระดับพอใช้

จากผลการวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่มีต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำ จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในพอใช้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี จำนวน 1 ด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ จำนวน 3 ด้าน และมีค่าเฉลี่ยระดับปรับปรุง 1 ด้าน

จากผลการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเรือนจำ จังหวัดมหาสารคามเป็นเรือนจำขนาดเล็กมีงบประมาณที่ใช้เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการของผู้ต้องขังตามสัดส่วน จำนวนของผู้ต้องขังจึงทำให้ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำ จังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับพอใช้

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของพิรุณ หน่อแก้ว (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้ต้องขังต่อการจัดสภาพแวดล้อมและสวัสดิการในเรือนจำ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษฎา เชนะ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้ต้องขังวัยหนุ่มต่อการจัดสวัสดิการผู้ต้องขัง ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ สอดคล้องกับผลวิจัยของวินัย ไพรทอง (2546 : บทคัดย่อ) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการจัดการศึกษาวิชาชีพในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ สอดคล้องกับผลวิจัยของณัฐชาภัทร คำคม(2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการของผู้ต้องขังหญิงเรือนจำกลาง นครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการของผู้ต้องขังหญิงเรือนจำกลาง จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้

ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุณีย์ แสนใจนา (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานผลการวิจัยพบว่า ในระหว่างที่ผู้ต้องขังหญิงต้องโทษในเรือนจำมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานอยู่ในระดับมาก ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิमित บุรตทิพย์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการของผู้ต้องขังเรือนจำตะกั่วป่า จังหวัดพังงาผลการวิจัยพบว่า ผู้ต้องขังในเรือนจำตะกั่วป่า มีความต้องการในการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของพีรยุทธ หุยนันท์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนางานสวัสดิการผู้ต้องขัง ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำและทัณฑสถานภายในแขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการพัฒนางานสวัสดิการผู้ต้องขังอยู่ในระดับมาก ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุพันธ์ สุวรรณวัฒน์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความพึงพอใจของผู้ต้องขังหญิงสูงอายุต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในทัณฑสถานหญิงกลาง ผลการวิจัยพบว่า ผู้ต้องขังหญิงสูงอายุต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในทัณฑสถานหญิงกลางโดยรวมอยู่ในระดับมาก ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุพันธ์ เมืองดิษฐ์ (2550) ได้ศึกษา ทักษะต่อระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของนักโทษเด็ดขาด ศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานหญิงธนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ทักษะต่อระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของนักโทษ

เด็ดขาดหญิง โดยรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามกฎหมายฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ ผลการวิจัยพบว่า ผลการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามกฎหมายฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยดังกล่าวจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ และผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลดังนี้ ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิรุณ หน่อแก้ว (2550 : บทคัดย่อ) ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการจัดสภาพแวดล้อมในเรือนจำและการจัดสวัสดิการ ในเรือนจำจังหวัดลำปาง ที่มี เพศ อายุ และระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความเห็น โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤษณา เดชนะ (2543 : บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังวัยหนุ่มกลางที่มีวุฒิการศึกษา แตกต่างกันมีความคิดเห็นในภาพรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัย ไพรทอง (2546 : บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการจัดการศึกษา วิชาชีพในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง จำแนกตาม เพศ และระดับการศึกษา พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชชาภัทร คำคม (2547 : บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการของผู้ต้องขังหญิงเรือจำกลางจังหวัดนครปฐม จำแนกตาม ระดับการศึกษา และกำหนดโทษแตกต่างกันมีความต้องการในการจัดสวัสดิการของเรือนจำโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และกำหนด โทษ มีความคิดเห็นต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกันจากผลการวิจัย พบว่า

ผลการเปรียบเทียบทางสถิติพบว่า ผู้ต้องขังที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และกำหนด โทษ จำคุก มีความคิดเห็นต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า

1. การจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ในด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน ยังไม่ทั่วถึงเท่าที่ความทำให้ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม มีความแตกต่างกัน

2. เรือนจำจังหวัดมหาสารคามเป็นเรือนจำขนาดเล็ก ซึ่งมีจำนวนผู้วิัยเกินอัตราความจุของเรือนจำทำให้การจัดสวัสดิการทางด้านต่าง ๆ ไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึงโดยเฉพาะสวัสดิการด้านปัจจัย 4 ประการ ทำให้ความคิดเห็นของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม มีความแตกต่างกัน

3. เรือนจำจังหวัดมหาสารคาม เป็นเรือนจำสีขาวปลอดยาเสพติด และเป็นเรือนจำนำร่องด้านการศึกษามีกฎระเบียบข้อบังคับกับผู้ต้องขังอย่างเคร่งครัด ทำให้ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม มีความแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยดังกล่าวจึงเป็นตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้ และผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผล ดังนี้ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิรุณ หน่อแก้ว (2550 : บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการจัดสภาพแวดล้อมในเรือนจำ และสวัสดิการในเรือนจำจังหวัดลำปาง พบว่า ผู้ต้องขังที่มี เพศ อายุ และระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดสวัสดิการเรือนจำ จังหวัดลำปาง แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัย กฤษณา เดชนะ (2543 : บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังวัยหนุ่มกลางต่อการจัดสวัสดิการของทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง จำแนกตาม ระดับการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดสวัสดิการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัย วินัย ไพรทอง (2546 : บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการจัดการศึกษาวิชาชีพในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง โดยรวม และรายด้าน 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณัฐชาภัทร คำคม (2547 : บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการของผู้ต้องขังเรือนจำกลาง จังหวัดนครปฐม โดยรวม และรายด้าน 5 ด้าน มีความคิดเห็นที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย พบว่าความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่มีต่อการจัดสวัสดิการเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคามต่อไป ดังนั้น ควรดำเนินการดังนี้

1.1 ด้านปัจจัยพื้นฐาน 4 ประการ

1.1.1 อาหาร ควรปรับปรุงรสชาติของอาหาร เพิ่มวัตถุดิบ เพิ่มเมนูอาหาร

1.1.2 เครื่องนุ่งห่ม ควรมีการแจกชุดหลวงให้แก่ผู้ต้องขังที่เข้าใหม่และผู้ต้องขังที่ชุดเก่า ชำรุด และควรแจกผ้าห่มให้แก่ผู้ต้องขัง

1.1.3 ที่อยู่อาศัย ควรจัดสถานที่ให้ผู้ต้องขังอยู่เป็นสัดส่วนแต่ละกองงาน ควรจัดเวรรักษาความสะอาดเรือนนอน และควรสร้างเรือนนอนเพิ่มเพื่อบรรเทาความแออัดของผู้ต้องขัง

1.1.4 ยารักษาโรค ควรให้ยารักษาผู้ป่วยตามอาการ ควรขอยาได้ตลอดเวลาและมียาสำรองไว้สำหรับผู้ต้องขังเพื่อให้ผู้ป่วยกรณีฉุกเฉินและควรให้ยารักษาผู้ป่วยตามอาการ

1.2 ด้านการรักษาพยาบาลควรดูแลรักษาผู้ป่วยเร็วขึ้น มีห้องปฐมพยาบาลในแผนกผู้ต้องขังหญิง ควรให้มีหมอนจากโรงพยาบาลนอก เข้ามาตรวจควรมีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพแก่ผู้ต้องขังในเรือนจำทุกเดือน

1.3 ด้านการศึกษา ควรให้สิทธิในการสมัครเรียนแก่ผู้ต้องขังทุกคนควรให้สิทธิแก่ผู้ต้องขังหญิงในการใช้บริการห้องสมุดที่ฝ่ายการศึกษา ควรมีโครงการฝึกอบรมเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย

1.4 ด้านอนามัย ควรจัดเวรทำความสะอาดห้องน้ำให้สะอาดอยู่เสมอควรปรับปรุงเรื่องน้ำดื่มให้มีเครื่องกรองน้ำและมีปริมาณที่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ต้องขังที่เพิ่มจำนวนมากขึ้น

1.5 ด้านกีฬาและนันทนาการ ควรส่งเสริมด้านกีฬาให้แก่ผู้ต้องขังเพิ่มขึ้นควรให้สิทธิแก่ผู้ต้องขังในการเข้าร่วมเล่นกีฬาและนันทนาการทุกคน ควรมีสถานที่ออกกำลังกายให้แก่ผู้ต้องขัง ควรมีการจัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อคลายเครียดแก่ผู้ต้องขังอย่างน้อยเดือนละครั้ง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางสำหรับผู้สนใจวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ด้านใดด้านหนึ่งเป็นการเฉพาะ เช่น ด้านกีฬาและนันทนาการ เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปปรับปรุง และแก้ไขปัญหาสวัสดิการในด้านกีฬาและนันทนาการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.2 ควรมีการวิจัยการมีส่วนร่วมของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ในการดำเนินงานและการวางแผนพัฒนาของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม และศึกษารายละเอียดระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขัง โดยนำตัวแปรอื่น ๆ นอกเหนือจากตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เช่น ปรับปรุงคุณภาพการจัดสวัสดิการให้แก่ผู้ต้องขัง เพื่อที่จะให้ผู้ต้องขังอยู่ในเรือนจำอย่างปกติสุข เป็นต้น